

arbejde under andre Vilkaar; de have saaledes Arbejdsgivere, hvad Fiskerne i Reglen ikke have. Sømændene leve ogsaa et omflakkende Liv, snart her og snart der, uden noget fast Hjemsted. Jeg kan dog slutte mig til det ærede Medlems Ønske om at lovgive ogsaa i denne Retning, naar man finder Midler dertil.

Indenrigsministeren (Bramsen): Dette Lovforslag er mig i særlig Grad bekendt, da jeg har været med til at fremsætte det her i Tinget, første Gang det blev fremsat, og som en Følge deraf har haft Indflydelse paa den Affattelse, Lovforslaget har faaet. Som det er blevet sagt af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgekreds (J. C. Christensen), er alt, hvad dette Lovforslag angaar, uvist og usikkert. Det er ubestrideligt, at vi ikke have saadanne statistiske Data at bygge paa, som man kunde ønske, men det Udvalg, som i Fjor blev nedsat, har dog faaet en Del Oplysninger i Hænde gennem Ministeriet. Jeg er sikker paa, at vi faa den paalideligste Statistik gennem dette Lovforslag, hvis det bliver vedtaget. Den Forsikringsstatistik, som derved fremkommer, vil vise sig at være af overordentlig stor Betydning, idet jeg ikke tvivler paa, at Fiskerne i stort Antal og med stor Tilfredsstillelse ville slutte sig om Lovforslaget, og betale dette Kontingent af 5 Kr. for at faa Forsikring. Der kunde naturligvis være Tale om at have forskellige Præmier, da det jo er utvivlsomt, at der er større Fare for dem, der fiske i aaben Sø, end for dem, der fiske i Indvandene. Men det forekommer mig, at den Betragtning ogsaa kunde have Betydning, at Fiskerne i et Forhold som dette nok kunde være solidariske, saa at man i Stedet for at klassificere, naar man dog ikke havde noget bestemt Grundlag at sætte Præmier efter, betalte det samme Beløb, al den Stund Staten dog vil komme til at tilskyde noget, selv om der nok kunde være Anledning til, at Præmien blev størst for dem, hvis Fare er størst. Det er noget, som jeg vil henstille. Jeg er mest tilbøjelig til at holde mig til Forslaget om, at Præmien skal være ens for alle, men i ethvert Tilfælde ville de, for hvem der er mindre Fare, være mindre tilbøjelige til at give de 5 Kr. end andre, og det vilde jo ogsaa være godt at faa dem med, som have den mindste Fare, det vilde i det Hele taget være godt, om man kunde faa alle med. Med Hensyn til Henstillingen om at forhøje Ansættelsen af Aarsindtægten fra 600 Kr. til 800 Kr. er det jo

saaledes, at 800 Kr. er Maksimum for Arbejdernes Livsforsikring; Jeg betoner dette, thi i mangfoldige Tilfælde sættes hans Arbejdsfortjeneste under 800 Kr. — det var maaske for stærkt at sige i mangfoldige Tilfælde, men i et ikke ringe Antal Tilfælde sættes Industriarbejderens Løn under 800 Kr., fordi han efter de Oplysninger, der foreligge for Arbejderforsikringsraadet, ikke har haft 800 Kr. Hvis man altsaa vilde sætte 800 Kr. her, vilde man derved indsætte den højeste Sum, der overhovedet vilde komme i Beregning for en Industriarbejder. Men man vilde saa ogsaa have sat denne Sum i et saadant Tilfælde, hvor den paagældende Fisker faktisk ikke havde haft 800 Kr. i Indtægt. Det er denne Betragtning, som i sin Tid har givet Stødet til at sætte 600 Kr., og naturligvis desuden den Betragtning, at en Forhøjelse af Risikoen med $3\frac{1}{3}$ pCt. ogsaa vilde medføre en tilsvarende forøget Udgift for den hele Forsikring af $\frac{1}{3}$. Hvis man altsaa skulde fastsætte en Præmie, som man formodede var tilstrækkelig til denne Forsikringsrisiko, og en Præmie af 5 Kr. vilde være passende for en Sum af 600 Kr., vilde denne Præmie sandsynligvis være at forhøje til henimod 7 Kr., hvis man forhøjer de 600 Kr. til 800 Kr. medmindre man vilde sige: Nej, den Forskel i Risikoen, der herved fremkommer, lade vi staa for Statens Regning. Jeg mener nu, at en Hjælp paa 3600 Kr. i Tilfælde af Død vil for en Fiskers Enke være en forholdsvis stor Sum, og jeg mener, at det vilde betegne et stort Fremskridt i Forhold til den nuværende Tilstand. Det vilde vist blive modtaget med stor Taknemmelighed fra vedkommendes Side, hvis man vil opfylde, hvad Lovforslaget i saa Henseende foreslaar. Hvis man vil gaa videre, er det ganske naturligt, at jeg ikke paa nogen Maade vil modsætte mig noget saadant; jeg har kun villet fremføre de Grunde, som efter min Erindring have været de afgørende den Gang jeg foreslog en Sum af 600 Kr.

§ 4, der angaar denne Forsikrings Organisation, er sikkert den, der vil volde mest Ulejlighed. Der foreslaas en Organisation gennem Vedtægt, der skal indeholde Bestemmelse om Indmeldelsesformen, Forsikringskontingentets Optrækning og Forvaltning og om Foreningens Bestyrelse, der skulde vælges af de forsikrede, og det foreslaas, at denne Vedtægt fastsættes af Indenrigsministeren paa Forslag af Arbejderforsikringsraadet. Arbejderforsikringsraadet faar her en ny Opgave, et nyt Arbejde,